О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 23339

гр. София, 10.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 64 състав,** в закрито заседание на 10.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **6986** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 60 ал.5 от Административнопроцесуалния кодекс.
Образувано е по жалба, подадена от И. И. А., [дата на раждане] , гражданин на У. и България срещу заповед № 5392 ПАМ-292/24.05.2026 г. на главен оперативен дежурен, началник 04 сектор при ООДЦ- СДВР, с която на основание чл. 44, ал. 1, вр. с чл. 41, т.2 от Закона за чужденците в Република България е наложена принудителна административна мярка „връщане до страната на произход“ – У..
В жалбата е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, на осн. чл. 166, ал. 2 от АПК.
Ответникът главен оперативен дежурен, началник 04 сектор при ООДЦ- СДВР страна не изразява становище по отношение на искането за спиране на предварителното изпълнение.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, с настоящото определение дължи произнасяне, само относно искане за спиране изпълнението на заповедта и преценява същото като процесуално недопустимо за разглеждане, поради липса на предмет.
Според чл. 166, ал. 2 от АПК при всяко положение на делото, до влизането в сила на решението, по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1 от АПК, ако то би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда, като допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2 (ал. 4).
Съгласно чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ една от принудителните административни мерки, които се прилагат спрямо чужденците по този закон, е връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна.
Административният акт е издаден с правно основание чл. 44, ал. 1, вр. с чл. 41, т.2 ЗЧРБ – а именно – връщане се налага когато чужденецът не напусне страната до изтичане на разрешения му срок или в сроковете по чл. 39б. В случая е наложена ПАМ – връщане в страната на произход,

тъй като чужденецът не е напуснал страната до изтичане на разрешения му срок.
Съгласно чл. 44, ал. 3 от ЗЧРБ заповедите за налагане на принудителни административни мерки се изпълняват от службите за административен контрол на чужденците, съответно от органите за граничен контрол, след влизането им в сила, освен ако органът, издал заповедта, е допуснал предварително изпълнение. В оспорената заповед съдържа разпореждане за допускане на предварително ѝ изпълнение.
В заповедта изрично е указано, че разпореждането за принудително изпълнение подлежи на оспорване в 3-дневен срок от уведомлението. Заповедта е съобщена лично на жалбоподателя, на 24.5.2026 г.
Оспорването е направено с жалба, подадена по електронен път, на 6.6.2026 г., поради което и следва да се приеме, че искането за спиране изпълнението е направено след указания законов срок, поради което не следва да се разглежда.
По изложените съображения, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на И. И. А., [дата на раждане] , гражданин на У. и България срещу заповед № 5392 ПАМ-292/24.05.2026 г. на главен оперативен дежурен, началник 04 сектор при ООДЦ- СДВР, с която на основание чл. 44, ал. 1, вр. с чл. 41, т.2 от Закона за чужденците в Република България е наложена принудителна административна мярка „връщане до страната на произход“ – У..
Определението може да се обжалва с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд
Делото да се докладва след влизане в сила на настоящото определение.